

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDU PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE (prvá komora)

z 24. marca 2011 *

„Verejná služba — Úradníci — Povýšenie — Povyšovanie za rok 2009 — Rozhodnutie o nepovýšení — Porovnávacie hodnotenie zásluh — Zjavne nesprávne posúdenie — Žaloba o neplatnosť — Žaloba o náhradu škody“

Vo veci F-104/09,

ktorej predmetom je žaloba podaná podľa článku 270 ZFEÚ, uplatniteľného na Zmluvu ESAE na základe jej článku 106a,

Diego Canga Fano, úradník Rady Európskej únie, s bydliskom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, advokáti,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: M. Bauer a K. Zieleškievicz, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU (prvá komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni, sudcovia H. Kreppel a M. I. Rofes i Pujol (spravodajkyňa),

tajomník: R. Schiano, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. septembra 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrhom podaným do kancelárie Súdu pre verejnú službu 21. decembra 2009 faxom (podanie originálu sa uskutočnilo 23. decembra 2009) pán Canga Fano podal túto žalobu, ktorou navrhuje zrušiť rozhodnutie o jeho nepovýšení do platovej triedy AD 13 v rámci povyšovania za rok 2009 a zaviazat Radu Európskej únie, aby mu zaplatila sumu vo výške 200 000 eur ako náhradu nemajetkovej a profesijnej ujmy, ktorú, ako tvrdí, údajne utrpel.

* Jazyk konania: francúzština.

Právny rámec

- 2 Článok 45 ods. 1 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“) stanovuje:

„O povýšení rozhoduje podľa článku 6 ods. 2 [služobného poriadku] menovací orgán. Vykonáva sa vymenovaním zamestnanca do nasledujúcej vyššej platovej triedy vo funkčnej skupine, do ktorej patrí. Povýšenie sa vykonáva výhradne výberom spomedzi zamestnancov, ktorí odpracovali aspoň dva roky vo svojej triede, po vyhodnotení porovnateľných zásluh [porovnávacom hodnotení zásluh – *neoficiálny preklad*] zamestnancov, prichádzajúcich do úvahy pre povýšenie. Pri hodnotení porovnateľných zásluh [porovnávacom hodnotení zásluh – *neoficiálny preklad*] menovací orgán vezme do úvahy najmä správy o zamestnancoch, používanie iných jazykov pri plnení ich povinností než jazyka, o dôkladnej znalosti ktorého predložili dôkaz podľa článku 28 písm. f) [služobného poriadku], a v prípade potreby aj úroveň nimi vykonávaných povinností.“

Skutkové okolnosti

- 3 Zo spisu vyplýva, že žalobca nastúpil do služby na generálnom sekretariáte Rady (ďalej len „GSR“) 1. septembra 1991 ako úradník v platovej triede A 7. Naposledy bol povýšený do platovej triedy A 4 (teraz AD 12) 1. júna 2001. Od 1. apríla 1994 je zaradený na právnom oddelení Rady. V období medzi 1. októbrom 1999 a 30. septembrom 2003 bol však preložený v záujme služby do kabinetu pani de Palacio, členky Komisie Európskych spoločenstiev. Po skončení preloženia bol žalobca znovu zaradený na právne oddelenie do tímu pre vonkajšie vzťahy a potom od 1. októbra 2007 do tímu 1 B „Coreper I“. Od 1. júna 2008 je preložený v záujme služby do kabinetu pána Tajaniho, člena Komisie, kde zastáva miesto zástupcu vedúceho kabinetu.
- 4 V oznámení zamestnancom č. 50/09 z 5. marca 2009 GSR informoval úradníkov o podkladoch, ktoré boli odovzdané poradným výborom pre povyšovanie za rok 2009, ako aj o opatreniach prijatých na vykonanie ustanovení článku 45 služobného poriadku. Príloha 2 tohto oznámenia pre každú platovú triedu spresnila počet možných povýšení za rok 2009 a príloha 3 obsahovala zoznam úradníkov spôsobilých na povýšenie. Podľa prílohy 2 bolo 19 pracovných miest v platovej triede AD 13 spôsobilých na povýšenie pre administrátorov pridelených na všeobecné funkcie, pričom 91 úradníkov platovej triedy AD 12 pridelených na všeobecné funkcie sa nachádzalo na zozname prílohy 3, kde žalobca zastával 20. miesto podľa počtu odpracovaných rokov v platovej triede.
- 5 Podľa oznámenia zamestnancom č. 50/09 poradné výbory disponovali predovšetkým hodnotiacimi správami o každom úradníkovi spôsobilom na povýšenie od jeho vymenovania do platovej triedy AD 12 až po poslednú dostupnú hodnotiacu správu, teda správu za obdobie od 1. júla 2006 do 31. decembra 2007 (ďalej len „hodnotiaca správa 2006 – 2007“).
- 6 GSR pripojil k oznámeniu zamestnancom č. 54/09 z 10. marca 2009 štatistiky týkajúce sa hodnoteného obdobia rokov 2006 – 2007, najmä tabuľku 2.1, ktorá obsahuje štatistiky vypracované podľa platových tried úradníkov (ďalej len „tabuľka 2.1“), a tabuľku 3.1, ktorá zodpovedá štatistikám rozdeleným na generálne riaditeľstvo/riaditeľstvo/veľké oddelenie (ďalej len „tabuľka 3.1“). Z oznámenia zamestnancom č. 54/09 vyplýva, že tieto štatistiky boli tiež oznámené poradným výborom pre povýšenie.
- 7 Na záver svojej činnosti poradný výbor pre povýšenie pre funkčnú skupinu AD (úradníci pridelení na pracovné miesta administrátora) predložil menovaciemu orgánu zoznam – týkajúci sa administrátorov pridelených na všeobecné funkcie – obsahujúci mená 19 úradníkov navrhnutých na povýšenie do platovej triedy AD 13 (ďalej len „zoznam úradníkov povýšených do platovej triedy AD 13“), z ktorých 10 má v platovej triede menší počet odpracovaných rokov ako žalobca. Žalobca na tomto zozname nebol uvedený.

- 8 Oznámením zamestnancom č. 94/09 z 27. apríla 2009 menovací orgán informoval úradníkov o svojom rozhodnutí riadiť sa stanoviskom vyjadreným poradným výborom pre povýšenie a povýšiť do platovej triedy AD 13 19 navrhnutých úradníkov.
- 9 Listom z 27. mája 2009 žalobca, odvolajúc sa na článok 90 ods. 1 služobného poriadku, spochybnil rozhodnutie o svojom nepovýšení oznámené oznámením zamestnancom č. 94/09.
- 10 Rozhodnutím z 24. septembra 2009, ktoré bolo žalobcovi doručené na druhý deň, menovací orgán kvalifikoval list z 27. mája 2009 ako sťažnosť v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku a túto sťažnosť zamietol.

Návrhy účastníkov konania

- 11 Žalobca navrhuje, aby Súd pre verejnú službu:
  - určil, že táto žaloba je prípustná,
  - zrušil rozhodnutie menovacieho orgánu o jeho nezaradení na zoznam úradníkov povýšených do platovej triedy AD 13, tak ako toto rozhodnutie vyplýva z oznámenia zamestnancom č. 94/09,
  - v prípade potreby zrušil rozhodnutie menovacieho orgánu, ktorým sa zamietla jeho sťažnosť,
  - zaviazal Radu, aby žalobcovi zaplatila:
    - sumu stanovenú *ex aequo et bono* na 150 000 eur z titulu náhrady jeho nemajetkovej ujmy, zvýšenú o úroky z omeškania v zákonnej výške odo dňa jej vymáhateľnosti,
    - sumu stanovenú *ex aequo et bono* na 50 000 eur z titulu náhrady jeho profesijnej ujmy, zvýšenú o úroky z omeškania v zákonnej výške odo dňa jej vymáhateľnosti,
  - zaviazal Radu na náhradu trov konania.
- 12 Rada navrhuje, aby Súd pre verejnú službu:
  - zamietol žalobu ako nedôvodnú,
  - uložil žalobcovi povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Konanie

- 13 Žalobca navrhol, aby Súd pre verejnú službu v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článkoch 55 a 56 rokovacieho poriadku vyzval Radu, aby predložila hodnotiace správy 19 úradníkov povýšených do platovej triedy AD 13. Súd pre verejnú službu tomuto návrhu čiastočne vyhovel.
- 14 Rada bola teda v prvom rade vyzvaná listom kancelárie Súdu pre verejnú službu z 15. júna 2010, aby odpovedala na písomné otázky a predložila anonymizované hodnotiace správy desiatich úradníkov, ktorí mali v platovej triede menší počet odpracovaných rokov ako žalobca a ktorých meno sa objavilo na zozname úradníkov povýšených do platovej triedy AD 13 (ďalej len „desať dotknutých úradníkov“).

- 15 Listom, ktorý bol do kancelárie Súdu pre verejnú službu doručený faxom 6. júla 2010 (podanie originálu sa uskutočnilo 12. júla 2010), Rada odpovedala na tieto otázky a predložila anonymizované hodnotiace správy desiatich dotknutých úradníkov za obdobie od ich vymenovania do platovej triedy AD 12 až po ich hodnotenie za obdobie od 1. júla 2006 do 31. decembra 2007. Rada Súdu pre verejnú službu predložila aj prehľadnú tabuľku obsahujúcu informácie vyplývajúce z dvoch posledných hodnotiacich správ žalobcu a každého z desiatich dotknutých úradníkov identifikovaných podľa písmen od A po J. Pokiaľ ide o každú z týchto hodnotiacich správ, uvedená tabuľka obsahuje opis funkcií a/alebo úroveň vykonávaných povinností, súhrn hodnotení všeobecnej povahy a priemernú známku analytických hodnotení. Uvádza tiež jazyky používané pri plnení si povinností (ďalej len „synoptická tabuľka“).
- 16 V druhom rade boli účastníci konania v prípravnej správe pre pojednávanie, ktorá im bola zaslaná listom kancelárie Súdu pre verejnú službu z 23. júla 2010, vyzvaní, aby Súdu pre verejnú službu predložili pred pojednávaním pripomienky na podporu svojich tvrdení s ohľadom na dokumenty predložené Radou v odpovedi na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania. Žalobca vyhovel tejto žiadosti listom doručeným kancelárii Súdu pre verejnú službu 31. augusta 2010 faxom (podanie originálu sa uskutočnilo 2. septembra 2010), zatiaľ čo pripomienky Rady boli kancelárii Súdu pre verejnú službu doručené faxom 1. septembra 2010 (podanie originálu sa uskutočnilo 6. septembra 2010).
- 17 Žalobca vo svojej odpovedi namieta, že poskytnuté kópie rôznych hodnotiacich správ neumožňujú vo všetkých prípadoch jasne rozlíšiť známku priradenú kritériám „Výkonnosť“ a „Rýchlosť vykonania úloh“.
- 18 Pred pojednávaním sa predseda prvej komory opýtal právneho zástupcu žalobcu, či akceptuje priemerné známky analytických hodnotení uvedené v synoptickej tabuľke, pričom tieto priemerné známky zahŕňajú známky – týkajúce sa dvoch kritérií uvedených v predchádzajúcom bode –, ktoré boli pridelené každému z desiatich dotknutých úradníkov, alebo naopak, či žiada o predloženie týchto kópií v čitateľnejšej verzii.
- 19 Právny zástupca žalobcu vyjadril svoj súhlas s tým, že tieto priemerné známky sa budú považovať za správne, a vzdal sa požiadavky na nové predloženie strán hodnotiacich správ, ktoré obsahujú ťažko čitateľné údaje.

O predmete žaloby

- 20 Žalobca okrem zrušenia rozhodnutia menovacieho orgánu o jeho nezahrnutí na zoznam úradníkov povýšených do platovej triedy AD 13 žiada aj zrušenie rozhodnutia menovacieho orgánu z 24. septembra 2009 o zamietnutí nárokov uvedených v jeho liste z 27. mája 2009, ktorý menovací orgán kvalifikoval ako sťažnosť v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku (ďalej len „rozhodnutie z 24. septembra 2009“).
- 21 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že návrhy na zrušenie, ktoré formálne smerujú proti rozhodnutiu o zamietnutí sťažnosti, majú za následok to, že Súdu pre verejnú službu je predložený akt, proti ktorému bola podaná sťažnosť, ak sú tieto návrhy samy osebe pozbavené samostatného obsahu (rozsudok Súdu pre verejnú službu z 29. septembra 2009, Kerstens/Komisia, F-102/07, bod 31 a tam citovaná judikatúra).
- 22 Keďže v prejednávanej veci sú návrhy, ktoré smerujú proti rozhodnutiu z 24. septembra 2009, samy osebe pozbavené samostatného obsahu, treba prijať názor, že žaloba má smerovať proti rozhodnutiu menovacieho orgánu o nezahrnutí žalobcu na zoznam úradníkov povýšených do platovej triedy AD 13, tak ako toto rozhodnutie vyplýva z oznámenia zamestnancom č. 94/09 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

O návrhoch na zrušenie

- 23 Žalobca uvádza dva dôvody na podporu svojich návrhov na zrušenie. Prvý je založený na porušení článku 45 ods. 1 služobného poriadku v rozsahu, v akom menovací orgán vykonal množstvo zjavne nesprávnych posúdení. Druhý je založený na zneužití právomoci a konania.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 45 ods. 1 služobného poriadku

Tvrdenia účastníkov konania

- 24 Žalobca tvrdí, že menovací orgán sa dopustil zjavne nesprávneho posúdenia pri porovnávanom hodnotení hodnotiacich správ. Ak platí, že desiati z devätnástich úradníkov mali v platovej triede nižší počet odpracovaných hodín ako žalobca a menovací orgán môže zohľadniť vek uchádzačov a ich odpracované roky v platovej triede alebo v službe iba subsidiárne, potom títo desiati úradníci museli byť na to, aby mohli byť povýšení, nevyhnutne záslužnejší ako žalobca. Existuje však skutočný súbor nepriamych dôkazov, podľa ktorých je málo pravdepodobné, že by desať osôb s nižším počtom odpracovaných rokov v platovej triede ako žalobca malo väčšie zásluhy.
- 25 Podľa žalobcu sú hodnotiace správy, ktoré sa ho týkali od jeho vymenovania do platovej triedy AD 12 až po jeho hodnotenie za obdobie od 1. júla 2006 do 31. decembra 2007, osobitne pochvalné, pričom posledná správa výslovne uvádza, že „si zaslúži povýšenie do vyššej platovej triedy“. Je preto „zjavne nezvyčajné“, že od roku 2001 sa žiadne povýšenie neuskutočnilo. V hodnotiacej správe 2006 – 2007 získal v analytických hodnoteniach priemernú známku 2, pričom táto známka bola značne lepšia ako priemerná známka úradníkov AD 12 GSR a úradníkov právneho oddelenia. Napokon skutočnosť, že riadne vykonával svoju úlohu predsedu komisie pre výberové konania EPSO/AD/46/06 a EPSO/AD/47/06 určené na prijatie právnikov AD 5 z Rumunska a Bulharska a že hovorí piatimi jazykmi, by mala preukázať rozsah jeho zásluh.
- 26 Žalobca tiež menovaciemu orgánu vytýka, že sa dopustil zjavne nesprávneho posúdenia v rozsahu, v akom nezohľadnil jeho jazykové zručnosti. Žalobca totiž tvrdí, že okrem požadovaného minima, teda angličtiny a francúzštiny, hovorí ďalšími troma jazykmi. Tieto dodatočné kvality mali byť zohľadnené pri preskúmaní jeho zásluh.
- 27 Napokon podľa žalobcu sa menovací orgán dopustil zjavne nesprávneho posúdenia tiež v rozsahu, v akom medzi vykonávanými povinnosťami nezohľadnil ani skutočnosť, že bol predsedom komisie pre uvedené výberové konania EPSO/AD/46/06 a EPSO/AD/47/06, ktorých oznámenie bolo zverejnené v júni 2006 a zoznam úspešných uchádzačov v decembri 2007. Žalobca tvrdí, že predsedanie týmto výberovým konaniam so širokou účasťou, ktoré mu spôsobilo zvýšené pracovné vyťaženie nad rámec jeho funkcií v rámci právneho oddelenia, bolo významnou, náročnou a delikátnou úlohou, ktorú dokázal dobre zvládnuť. Na kvalitu jeho práce v právnom oddelení nebol žiaden negatívny ohlas. Skutočnosť, že splnil túto nie zanedbateľnú úlohu, predstavuje významný aspekt, ktorý mal mať podstatný vplyv na hodnotenie jeho zásluh.
- 28 Rada sa domnieva, že tento žalobný dôvod musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

Posúdenie Súdom pre verejnú službu

- 29 Na úvod treba pripomenúť, že na základe článku 45 ods. 1 služobného poriadku menovací orgán pri porovnávanom hodnotení zásluh zohľadní najmä správy o zamestnancoch, používanie iných jazykov pri plnení si povinností než jazyka, o ktorého dôkladnej znalosti predložili dôkaz, a v prípade potreby aj úroveň povinností vykonávaných úradníkmi spôsobilými na povýšenie.

- 30 Súd pre verejnú službu rozhodol, že v oblasti, v ktorej správny orgán vykonáva širokú mieru voľnej úvahy, je výslovný odkaz na tieto kritériá v článku 45 služobného poriadku prejavom osobitného významu, ktorý normotvorca pripisuje ich zohľadneniu (rozsudok Súdu pre verejnú službu z 31. januára 2008, Buendía Sierra/Komisia, F-97/05, bod 62). Osobitný odkaz v článku 45 ods. 1 služobného poriadku na úroveň povinností vykonávaných úradníkom sa zdá o to významnejší, že Súd prvého stupňa v rozsudku z 12. júla 2001, Schochaert/Rada (T-131/00, bod 43), rozhodol, že úroveň povinností vykonávaných úradníkmi spôsobilými na povýšenie je ako rozhodujúce kritérium v rozpore s ustanoveniami článku 45 ods. 1 služobného poriadku v znení platnom do 1. mája 2004 (rozsudok Súdu pre verejnú službu z 5. mája 2010, Bouillez a i./Rada, F-53/08, bod 49).
- 31 Okrem toho Súd pre verejnú službu na jednej strane rozhodol, že ustanovenia článku 45 ods. 1 služobného poriadku platné od 1. mája 2004 sú jasnejšie, pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré sa zohľadňujú pri povýšení, ako ustanovenia tohto článku v ich predchádzajúcom znení, pretože sa popri hodnotiacich správach odvolávajú na používanie iných jazykov než jazyka, o ktorého dôkladnej znalosti dotknutí úradníci predložili dôkaz, a v prípade potreby na úroveň nimi vykonávaných povinností. Na druhej strane Súd pre verejnú službu rozhodol, že v podstate práve podľa týchto troch skutočností menovací orgán naďalej vykonáva porovnávacie hodnotenie zásluh úradníkov spôsobilých na povýšenie, pričom pojem „zásluhy“ vyjadrený v článku 45 ods. 1 služobného poriadku má teda odlišný a v podstate širší rozsah než rovnaký pojem použitý v znení tohto článku uplatniteľnom do 1. mája 2004 (rozsudok Súdu pre verejnú službu zo 7. novembra 2007, Hinderyckx/Rada, F-57/06, bod 45). Súd pre verejnú službu tiež rozhodol, že výraz „v prípade potreby“ jednoducho znamená, že hoci sa v zásade predpokladá, že úradníci rovnakej platovej triedy zastávajú funkcie s rovnocennou zodpovednosťou, pokiaľ to v konkrétnom prípade neplatí, musí sa táto okolnosť v konaní o povýšení zohľadniť (pozri v tomto zmysle rozsudok Bouillez a i./Rada, už citovaný, bod 56).
- 32 Menovací orgán môže subsidiárne v prípade rovnosti zásluh úradníkov spôsobilých na povýšenie na základe troch skutočností výslovne uvedených v článku 45 ods. 1 služobného poriadku prihliadať na ďalšie skutočnosti, ako je vek uchádzačov a odpracované roky v platovej triede alebo v službe (rozsudok Bouillez a i./Rada, už citovaný, bod 50).
- 33 Napokon treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry menovací orgán disponuje na účely porovnávacieho hodnotenia zásluh úradníkov spôsobilých na povýšenie širokou mierou voľnej úvahy a preskúmanie súdu Únie sa musí obmedziť na otázku, či správny orgán vzhľadom na spôsoby a prostriedky, na základe ktorých mohol vykonať posúdenie, dodržal obmedzenia, ku ktorým nemožno mať výhrady, a nevyužil svoju právomoc zjavne nesprávnym spôsobom. Súd teda nemôže svojím posúdením kvalifikácie a zásluh uchádzačov nahradiť posúdenie menovacieho orgánu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. septembra 2005, Casini/Komisia, T-132/03, bod 52).
- 34 Široká miera voľnej úvahy takto priznaná správnomu orgánu je však obmedzená nevyhnutnosťou vykonať porovnávacie hodnotenie kandidátúr starostlivo a nestranne, v záujme služby a v súlade so zásadou rovnosti zaobchádzania. Toto hodnotenie sa v praxi musí vykonať na rovnakom základe a s použitím porovnateľných zdrojov informácií a údajov (rozsudok Casini/Komisia, už citovaný, bod 53).
- 35 Práve s prihliadnutím na tieto zásady treba preskúmať, či napadnuté rozhodnutie vychádza zo zjavne nesprávneho posúdenia. Súd pre verejnú službu v tejto súvislosti spresňuje, s ohľadom na zachovanie potrebného účinku, ktorý treba priznať voľnej úvahe menovacieho orgánu, že posúdenie je zjavne nesprávne, ak je ľahko spozorovateľné a môže byť so samozrejmosťou odhalené z hľadiska kritérií, ktorým majú podľa zámeru normotvorcu podliehať rozhodnutia v oblasti povýšenia.
- 36 Z písomností v spise vyplýva, že systém povyšovania uplatňovaný na Radu ponecháva menovaciemu orgánu širokú mieru voľnej úvahy pri porovnávanom hodnotení zásluh úradníkov spôsobilých na povýšenie.

- 37 V prejednávacom prípade poradný výbor pre povýšenie pre funkčnú skupinu AD na účely vydania svojho stanoviska, o ktoré sa oprel menovací orgán, disponoval predovšetkým hodnotiacimi správami o každom úradníkovi spôsobilom na povýšenie od jeho vymenovania do platovej triedy AD 12 až po jeho hodnotenie za obdobie od 1. júla 2006 do 31. decembra 2007, históriou služobných postupov, súhrnnými výpismi absencií z dôvodu práceneschopnosti alebo úrazu za posledné tri roky, ako aj tabuľkami 2.1 a 3.1.
- 38 Okrem toho, hoci je pravda, že žalobca sa vo svojich úvahách vyjadrených na podporu tohto prvého žalobného dôvodu odvolával na devätnásť úradníkov povýšených do platovej triedy AD 13 a vyzval Súd pre verejnú službu, aby požadoval predloženie hodnotiacich správ týchto devätnástich úradníkov, zo spisu vyplýva, že v skutočnosti spochybňuje porovnávacie hodnotenie vykonané menovacím orgánom medzi svojimi zásluhami a zásluhami desiatich dotknutých úradníkov.
- 39 V bodoch 25, 32 a 33 žaloby totiž žalobca trvá na skutočnosti, že posúdenie zásluh predstavuje rozhodujúce kritérium každého povýšenia a že menovací orgán môže iba subsidiárne, v prípade rovnosti zásluh, zohľadniť vek uchádzačov a ich odpracované roky v platovej triede alebo v službe. Keďže desať z devätnástich povýšených úradníkov malo nižší počet odpracovaných rokov v platovej triede AD 12 ako žalobca, pravdepodobnosť, že majú väčšie zásluhy, je podľa názoru žalobcu veľmi malá.
- 40 Rovnako, v žiadnom okamihu konania ani v písomných pripomienkach predložených pred pojednávaním v nadväznosti na odpoveď Rady na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ani počas pojednávania sa žalobca nestožoval na skutočnosť, že Súd pre verejnú službu obmedzil tieto opatrenia na hodnotiace správy desiatich dotknutých úradníkov, a nespomenul ani deväť úradníkov, ktorých počet odpracovaných rokov v platovej triede AD 12 bol vyšší ako jeho, v súvislosti s ktorými Súd pre verejnú službu nežiadal predloženie hodnotiacich správ.
- 41 V dôsledku toho treba rozumieť prvému žalobnému dôvodu, ktorý je založený na porušení článku 45 ods. 1 služobného poriadku, tak, že menovací orgán vykonal zjavne nesprávne posúdenie pri porovnaní hodnotení zásluh žalobcu so zásluhami týchto desiatich dotknutých úradníkov.
- 42 Na účely celkového posúdenia relevantnosti tohto žalobného dôvodu treba analyzovať nielen hodnotiace správy, ale aj iné zložky v spise týkajúce sa používania jazykov a úrovne vykonávaných povinností.
- Hodnotiace správy
- 43 Žalobca predložil predovšetkým svoje hodnotiace správy od vymenovania do platovej triedy AD 12 až po hodnotiacu správu 2006 – 2007 s výnimkou správy vzťahujúcej sa na obdobie od 1. októbra 2003 do 31. decembra 2004. Žalobca v tejto súvislosti na pojednávaní pri doplňujúcej otázke vyjadril pochybnosti o existencii hodnotiacej správy vzťahujúcej sa na toto obdobie a uviedol, že vysvetlenie môže spočívať v skutočnosti, že keď sa 1. októbra 2003 po skončení jeho preloženia do Komisie znovu vrátil na právne oddelenie, v Rade už prebiehalo hodnotené obdobie.
- 44 Po prvé, pokiaľ ide o analytické hodnotenia, z pripomienok Rady z 1. septembra 2010 vyplýva, že poradný výbor pre povýšenie zohľadnil predovšetkým analytické hodnotenia zodpovedajúce hodnotiacej správe 2006 – 2007 žalobcu a desiatich dotknutých úradníkov. Tieto analytické hodnotenia sa delia na trinásť rubrik, ktoré musia byť označené slovnými známami „výborný“, „veľmi dobrý“, „dobrý“, „dostatočný“ a „nedostatočný“.

- 45 V oznámení zamestnancom č. 54/09 sa spresňuje, že slovným známkam „výborný“, „veľmi dobrý“, „dobrý“, „dostatočný“ a „nedostatočný“ zodpovedajú číselné známky „1“, „2“, „3“, „4“ a „5“. Číselné známky slúžili na prípravu štatistík, najmä tabuliek 2.1 a 3.1, ktoré uvádzajú priemerné známky stanovené podľa platových tried a generálnych riaditeľstiev. Z tabuľky 2.1 vyplýva, že priemerná známka získaná úradníkmi v platovej triede AD 12 bola 2,28.
- 46 Priemerná známka analytických hodnotení žalobcu za obdobie od 1. júla 2006 do 31. decembra 2007, konkrétne 2, bola jasne lepšia ako priemerná známka uvedená v predchádzajúcom bode. Táto skutočnosť poskytuje nepriamy dôkaz preukazujúci kvalitu zásluh žalobcu, pokiaľ ide o posledné hodnotené obdobie zohľadnené z titulu povyšovania za rok 2009.
- 47 Z písomností založených v spise vyplýva, že štyria z desiatich dotknutých úradníkov, konkrétne A, E, I, a J získali vo svojich hodnotiacich správach 2006 – 2007 nižšiu, a teda lepšiu priemernú známku v rámci ich analytických hodnotení ako žalobca (1,77 prvý z nich a 1,92 traja ostatní). Traja z desiatich dotknutých úradníkov, konkrétne B, C a H, mali priemernú známku 2, rovnako ako žalobca, a priemerná známka úradníkov D, F a G bola vyššia, čiže horšia ako priemerná známka žalobcu (2,15 prvý z nich a 2,08 dvaja ostatní).
- 48 Treba však poznamenať, že odchýlka medzi priemernou známkou analytických hodnotení žalobcu a priemerná známka – horšia – týchto troch posledných uvedených úradníkov je veľmi malá, a teda v prejednávacom prípade možno túto odchýlku považovať za zanedbateľnú.
- 49 Žalobca tvrdí, že skutočnosť, že štyria z desiatich dotknutých úradníkov získali nižšiu priemernú známku v rámci svojich analytických hodnotení ako žalobca, treba relativizovať, pretože pracujú na generálnych riaditeľstvách, na ktorých bolo podľa tabuľky 3.1 hodnotenie nižšie ako priemerná známka GSR.
- 50 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že ako vyplýva z uvedenej tabuľky, priemerná známka získaná úradníkmi právneho oddelenia, teda 2,35, je veľmi blízka všeobecnej priemernej známke GSR, ktorá je 2,36. Z písomností založených v spise tiež vyplýva, že štyria povýšení úradníci, ktorí majú analytické hodnotenia s nižšou priemernou známkou ako žalobca, patria na generálne riaditeľstvá, ktorých priemerná známka sa nachádza medzi 2,21 a 2,30, teda na nižšej úrovni ako priemerná známka právneho oddelenia. Podľa tejto tabuľky sa priemerné známky rôznych generálnych riaditeľstiev pohybujú medzi 2,05 (najlepšia) a 2,63 (najhoršia).
- 51 Je teda pravda, že štyria uvedení úradníci patria na generálne riaditeľstvá, na ktorých boli hodnotitelia voči všetkým svojim zamestnancom „štrednejší“ ako hodnotitelia právneho oddelenia. Faktom však zostáva, že najnižšia priemerná známka týchto generálnych riaditeľstiev je 2,21, teda o 0,15 bodu pod všeobecnou priemernou známkou GSR a o 0,14 bodu pod priemernou známkou právneho oddelenia, zatiaľ čo priemerné známky rôznych generálnych riaditeľstiev predstavujú odchýlku 0,58 bodu.
- 52 V tomto kontexte treba uviesť, že odchýlka spomenutá v predchádzajúcom bode medzi priemernou známkou hodnotenia v právnom oddelení a priemernou známkou generálnych riaditeľstiev, na ktoré patria štyria povýšení úradníci, ktorých analytické hodnotenia sú v priemere lepšie ako analytické hodnotenia žalobcu, nemôže byť rozhodujúca na účely získania povýšenia.
- 53 Na jednej strane sa totiž priemerné známky stanovené generálnymi riaditeľstvami vypočítavajú podľa počtu úradníkov každého z generálnych riaditeľstiev bez toho, aby sa úradníci rozlišovali podľa platovej triedy, funkčnej skupiny, ku ktorej patria, alebo podľa toho, či sú alebo nie sú spôsobilí na povýšenie v danom období. Na druhej strane priemerná známka analytických hodnotení predstavuje iba časť údajov, ktoré poradný výbor pre povýšenie zohľadňuje pri porovnávanom hodnotení zásluh.

- 54 Žalobca okrem iného tvrdí, že pri hodnotení jeho zásluh sa nezohľadnila skutočnosť, že si plnil úlohu predsedu komisie pre výberové konania EPSO/AD/46/06 a EPSO/AD/47/06. Na pojednávaní zdôraznil, že táto úloha spôsobila značné zvýšenie jeho pracovného vyťaženia, ktoré znášal bez toho, aby bola dotknutá jeho obvyklá činnosť v rámci právneho oddelenia Rady.
- 55 V tejto súvislosti treba na jednej strane konštatovať, že hodnotiaci správa 2006 – 2007 žalobcu výslovne uvádza pri opise úloh vykonávaných dotknutou osobou, že „počas značnej časti dotknutého obdobia [žalobca] predsedal výberovej komisii pre výberové konania [EPSO/AD/46/06 a EPSO/AD/47/06] (právnicki)“. Na druhej strane, pokiaľ ide o analytické hodnotenie kvality práce žalobcu v tej istej správe, žalobca získal známku „výborný“, zatiaľ čo vo svojej hodnotiacej správe za obdobie od 1. januára 2005 do 30. júna 2006 mu bola udelená iba známka „veľmi dobrý“.
- 56 Z toho vyplýva, že tak prví dvaja hodnotitelia, ktorí pôsobili ako „prvý hodnotiteľ“ a vypracovali hodnotiacu správu žalobcu, ako aj druhý hodnotiteľ si boli vedomí dodatočného úsilia vyvinutého žalobcom počas dotknutého obdobia. Zdá sa, že vyššie uvedené zlepšenie analytického hodnotenia kvality práce žalobcu naznačuje, že predsedanie komisii pre tieto výberové konania bolo pri vypracovaní hodnotiacej správy 2006 – 2007 riadne zohľadnené.
- 57 Po druhé, pokiaľ ide o všeobecné hodnotenia, je pravda, že všeobecné hodnotenia vyjadrené v hodnotiacich správach žalobcu od jeho vymenovania do platovej triedy AD 12 sú osobitne pochvalné. Prvý hodnotiteľ, ktorý hodnotil žalobcu za obdobie od 1. júla 2006 do 30. septembra 2007, v jeho hodnotiacej správe 2006 – 2007 spresňuje, že žalobca je „skvelý spolupracovník“ a „vynikajúci právnik“. Okrem toho prvý hodnotiteľ, ktorý hodnotil žalobcu za obdobie od 1. októbra 2007 do 31. decembra 2007, uvádza, že žalobca má „výnimočné znalosti práva Spoločenstva“, že „jeho osobitne rozvinuté schopnosti porozumenia a úsudku mu umožňujú poskytovať právne stanoviská, či už ústne alebo písomne, na veľmi vysokej úrovni“, a dodáva, že „si zaslúži povýšenie do vyššej platovej triedy“.
- 58 Zo spisu však vyplýva, že všeobecné hodnotenia vyjadrené v hodnotiacich správach desiatich dotknutých úradníkov od ich vymenovania do platovej triedy AD 12 sú rovnocenné so všeobecnými hodnoteniami žalobcu. Súd pre verejnú službu nezaznamenal žiadnu poznámku, ktorá by zmenšovala ich zásluhy.
- 59 Rovnako treba konštatovať, že vety ako „hodnotený úradník si zaslúži byť povýšený alebo mať väčšiu zodpovednosť“ sú súčasťou hodnotiacich správ viacerých z desiatich dotknutých úradníkov, ktoré predchádzali ich hodnotiacej správe 2006 – 2007. Uvedené hodnotenia prvých hodnotiteľov však nie sú pre menovací orgán záväzné, pokiaľ ide o povýšenie dotknutého úradníka, čo potvrdzuje skutočnosť, že žiaden z týchto úradníkov, napriek uvedeným hodnoteniam, nebol povýšený pred povyšovaním za rok 2009.
- 60 Pravidlá, ktoré sa uplatňujú na postup hodnotenia, totiž nestanovujú, že hodnotitelia sa vyjadrujú k otázke, či si hodnotený úradník zaslúži byť povýšený. Pokiaľ hodnotitelia vyvinú iniciatívu smerujúcu k odporúčeniu niektorého z členov ich tímu na povýšenie, vyjadrujú názor, ktorý nijakým spôsobom nie je pre menovací orgán záväzný, pretože povýšenie môže nastať iba po porovnávacom hodnotení zásluh všetkých úradníkov určitej inštitúcie, ktorí sú spôsobilí na povýšenie do rovnakej platovej triedy. V dôsledku toho na jednej strane takéto hodnotenia nemôžu mať rovnakú váhu ako hodnotenia vyplývajúce zo skutočností, ktoré je hodnotiteľ povinný hodnotiť. Na druhej strane menovací orgán je oprávnený povýšiť úradníka, ak sa domnieva, že je to odôvodnené, a to aj v prípade absencie poznámok v prospech povýšenia, ktoré by vyplývali z jeho hodnotiacej správy.
- 61 Kvôli úplnosti treba dodať, že je opodstatnené relativizovať poznámku, podľa ktorej si žalobca zaslúži povýšenie, pretože pochádza od prvého hodnotiteľa, ktorého hodnotenie sa týkalo iba troch z osemnástich mesiacov hodnoteného obdobia.

- 62 Vo svojich pripomienkach podaných kancelárii Súdu pre verejnú službu 31. augusta 2010 žalobca tiež tvrdí, že v jednej z hodnotiacich správ uloženej do spisu Radou, a to v správe, podľa ktorej si hodnotený úradník zaslúži byť povýšený, druhý hodnotiteľ uviedol, že sa pripája k písomným pripomienkam prvého hodnotiteľa, ale že sa domnieva, že udelené analytické hodnotenia neboli v súlade so stanovenými pokynmi. Keďže však druhý hodnotiteľ nezmenil analytické hodnotenia, Súd pre verejnú službu ich musí považovať za ním potvrdené.
- 63 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti treba prijať záver, že porovnávacie hodnotenie hodnotiacich správ nepreukázalo so samozrejmosťou, že ostatní úradníci neboli záslužnejší ako žalobca.
- Používanie jazykov
- 64 Pokiaľ ide o používanie jazykov, žalobca tvrdí, že hovorí piatimi jazykmi, a vytýka menovaciemu orgánu, že nepriznal dostatočný význam jeho jazykovým zručnostiam.
- 65 Pokiaľ ide o tieto jazykové zručnosti, Rada vo svojom vyjadrení k žalobe uvádza, že kritérium používania jazykov „predstavuje skôr subsidiárne kritérium, ktoré umožňuje rozhodnúť o uchádzačoch, ktorých hodnotiace správy sú rovnocenné“.
- 66 Vzhľadom na ustanovenia článku 45 ods. 1 služobného poriadku sa však jasne ukazuje, že kritérium týkajúce sa používania iných jazykov úradníkmi pri plnení si povinností než jazyka, o ktorého dôkladnej znalosti predložili dôkaz, nie je subsidiárne kritérium v tom zmysle, že toto kritérium by malo predstavovať rozhodujúci faktor pri voľbe uskutočnenej menovacím orgánom iba v prípade rovnosti zásluh úradníkov spôsobilých na povýšenie.
- 67 Rada vo svojej odpovedi zo 6. júla 2010 na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania spresnila, že „váha každého zo zohľadnených prvkov nie je presným spôsobom vymedzená“ a že voľba uskutočnená menovacím orgánom vychádzala zo všeobecného hodnotenia zásluh úradníkov, v rámci ktorého hodnotiace správy posudzované ako celok a úroveň povinností mali väčšiu váhu, pričom kritérium používania jazykov bolo zohľadnené pri porovnávanom hodnotení zásluh s „oveľa nižšou“ váhou ako dva vyššie uvedené prvky. Na pojednávaní Rada potvrdila, že používanie jazykov je jedno z prvých kritérií, ktoré sa majú zohľadniť pri hodnotení zásluh, ale že toto kritérium má nižšiu váhu ako ostatné. Žalovaná tiež zdôraznila skutočnosť, že menovací orgán neporovnával každé z kritérií samostatne, ale že v prípade každého kandidáta vykonal všeobecné a vážené hodnotenie týchto kritérií.
- 68 Súd pre verejnú službu v tejto súvislosti pripomína, že je pravda, že správny orgán disponuje určitou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o závažnosť, ktorú priznáva každému z troch kritérií stanovených v článku 46 ods. 1 služobného poriadku, pričom jeho ustanovenia nevyklúčujú možnosť váženia.
- 69 Pokiaľ ide o používané jazyky pri plnení si povinností, Súd pre verejnú službu pripomína, že žalobca nešpecifikuje, či používal päť vyššie uvedených jazykov pri plnení si povinností počas hodnoteného obdobia, teda od 1. júna 2001 do 31. decembra 2007.
- 70 V tejto súvislosti treba konštatovať, že hodnotiacia správa 2006 – 2007 žalobcu v prvej časti v oddiele III s názvom „Jazyky“ uvádza:
- „[Žalobca], hovoriaci po španielsky, pravidelne pracuje vo francúzskom a v anglickom jazyku v ústnej aj písomnej forme. Niekedy pracuje aj v nemeckom jazyku (ústne).“
- 71 Na pojednávaní žalobca spresnil, že počas hodnoteného obdobia pre povyšovanie za rok 2009 používal nemčinu, taliančinu a portugalcínu iba ústne v rámci alebo na účely schôdzí.

- 72 Pokiaľ ide o znalosť používaných jazykov, Súd pre verejnú službu pripomína, že podľa informačného listu o jazykových znalostiach obsahujúceho rubriky „porozumenie“ „hovorený [jazyk]“ a „písaný [jazyk]“, ktorý bol priložený k hodnotiacej správe 2006 – 2007 a ktorý žalobca vyplnil 29. januára 2007, žalobca tvrdí, že má veľmi dobré znalosti francúzštiny a angličtiny, ale pokiaľ ide o nemčinu, iba dobrú schopnosť porozumenia, dobrú úroveň hovoreného jazyka a dostatočnú úroveň písaného jazyka, a pokiaľ ide o taliančinu, iba dobrú schopnosť porozumenia a dostatočnú úroveň hovoreného a písaného jazyka. Napokon, stále podľa tohto informačného listu, žalobcove znalosti portugálčiny sa obmedzujú na dostatočnú úroveň porozumenia.
- 73 Vo svojom liste z 27. mája 2009 žalobca uvádza, že má dobré znalosti taliančiny, pretože tento jazyk je jeden z pracovných jazykov, ktoré najviac používa z dôvodu povinností vyplývajúcich z funkcie zástupcu vedúceho kabinetu pána Tajaniho, člena Komisie, ktorú zastáva od 1. júna 2008.
- 74 Ako však správne pripomína Rada vo svojom rozhodnutí z 24. septembra 2009, poradný výbor pre povýšenie nemohol zohľadniť skutočnosti, ktoré sa vzťahujú na neskoršie obdobie ako posledná hodnotiacia správa úradníkov spôsobilých na povýšenie, konkrétne obdobie od 1. júla 2006 do 31. decembra 2007. Okrem toho jedinými skutočnosťami týkajúcimi sa jazykov, ktorými disponoval poradný výbor pre povýšenie, boli hodnotiace správy každého úradníka spôsobilého na povýšenie od jeho vymenovania do platovej triedy AD 12 až po hodnotiacu správu 2006 – 2007. V súlade so zásadou rovného zaobchádzania teda ani tento výbor, ani menovací orgán nemohli umožniť nepovýšeným úradníkom domáhať sa skutočností, ktoré iní úradníci spôsobilí na povýšenie nemohli uplatniť.
- 75 Treba konštatovať, že tvrdenia žalobcu na pojednávaní týkajúce sa jeho jazykových znalostí taliančiny a portugálčiny v hovorenom jazyku sa nezhodujú s informáciami týkajúcimi sa jazykových znalostí uvedenými v informačnom liste priloženom k hodnotiacej správe 2006 – 2007. Podľa tohto listu totiž žalobca vyhlásil, že má dostatočné znalosti taliančiny v hovorenom jazyku, avšak kolónky zodpovedajúce jeho znalostiam portugálčiny ako hovoreného jazyka nie sú vyplnené.
- 76 Hoci je pravda, že tento list bol vyplnený 29. januára 2007, a teda nemôže poukazovať na jazykové znalosti žalobcu k 31. decembru 2007, Súd pre verejnú službu pripomína, že samotný žalobca trvá na skutočnosti, že jeho zručnosti v taliančine sú teraz na rovnakej úrovni ako tie, ktoré má vo francúzštine a v angličtine. Žalobca teda implicitne pripúšťa, že k 31. decembru 2007 boli jeho zručnosti v taliančine horšie ako v súčasnosti. V každom prípade žalobca nepredložil žiaden dôkaz na účely preukázania, že k 31. decembru 2007 sa jeho znalosti v hovorenom jazyku v taliančine a v portugálčine v porovnaní s januárom 2007 zlepšili. Súd pre verejnú službu sa preto môže odôvodnene domnievať, že zručnosti žalobcu v hovorenom jazyku v taliančine a v portugálčine neboli k tomuto dátumu dostatočne vysoké na to, aby mohli byť zohľadnené na účely porovnania jazykových zásluh.
- 77 Treba preto vyvodiť záver, že ku koncu obdobia hodnoteného poradným výborom pre povýšenie, teda k 31. decembru 2007, žalobca ovládal, okrem španielčiny ako materského jazyka, francúzštinu a angličtinu. Dobre tiež vedel nemčinu, hoci jeho písomné znalosti v nemčine boli obmedzené, a dobre rozumel taliančine. Pokiaľ ide o používanie týchto jazykov, hoci je pravda, že žalobca príležitostne hovoril po nemecky, nič to nemení na skutočnosti, že pri svojej práci pravidelne používal iba dva jazyky, teda angličtinu a francúzštinu.
- 78 V tejto súvislosti z písomností zo spisu vyplýva, že z desiatich dotknutých úradníkov všetci používali angličtinu a francúzštinu pri plnení si povinností. Na rozdiel od tvrdenia Rady však nie všetci títo úradníci ovládali uvedené dva jazyky perfektne a medzi tými, ktorí majú francúzštinu alebo angličtinu ako materinský jazyk, nie všetci ovládali aspoň jeden tretí jazyk. Zo spisu však vyplýva, že všetci tí, ktorí neovládali alebo nie dostatočne ovládali dotknuté jazyky, mali prinajmenšom ich dobrú znalosť.
- 79 V dôsledku toho sa zdá, že jazykové zručnosti žalobcu sú v podstate rovnocenné jazykovým zručnostiam desiatich dotknutých úradníkov pri plnení si povinností.

– Úroveň vykonávaných povinností

- 80 Pokiaľ ide o úroveň vykonávaných povinností, zo spisu vyplýva, že všetci desiatí dotknutí úradníci, s výnimkou úradníka B, vykonávali riadiace funkcie v období od 1. júla 2006 do 31. decembra 2007. Títo deviatí úradníci vykonávali funkcie vedúceho oddelenia alebo *de facto* koordinovali práce určitého tímu v citlivých oblastiach. Žalobca a úradník B, čo sa ich týka, pracovali v tomto období ako právnici na právnom oddelení Rady.
- 81 V dôsledku toho treba konštatovať, že deväť z desiatich dotknutých úradníkov si plnilo povinnosti, ktoré z hľadiska manažmentu znamenali vyššiu mieru zodpovednosti ako miera zodpovednosti žalobcu, zatiaľ čo povinnosti desiateho úradníka, úradníka B, boli na rovnakej úrovni.
- 82 Žalobca sa v tomto kontexte domnieva, že dodatočné úlohy prípadne zverené úradníkom spôsobilým na povýšenie sa musia preskúmať z hľadiska zodpovednosti prevzatej pri plnení si povinností. Trvá na skutočnosti, že v období medzi júnom 2006 a decembrom 2007, teda počas väčšej časti hodnoteného obdobia v hodnotiacej správe 2006 – 2007, predsedal komisii pre výberové konania EPSO/AD/46/06 a EPSO/AD/47/06, čo mu spôsobilo zvýšené pracovné vyťaženie, ktoré sa pridružilo k jeho povinnostiam na právnom oddelení. Prakticky žiaden z desiatich dotknutých úradníkov nezabezpečoval rovnocenné dodatočné úlohy. Žalobca preto tvrdí, že menovací orgán sa dopustil zjavne nesprávneho posúdenia v rozsahu, v akom pri hodnotení zásluh žalobcu dostatočne nezohľadnil skutočnosť, že žalobca nad rámec svojich obvyklých úloh predsedal komisii pre uvedené výberové konania.
- 83 Súdu pre verejnú službu preto prináleží overiť, či vzhľadom na výkon riadiacich funkcií deviatimi z desiatich dotknutých úradníkov a ich zvýšenú zodpovednosť sa zásluhy týchto úradníkov ukazujú vyššie ako zásluhy žalobcu pri zohľadnení skutočnosti, že žalobca zabezpečoval dodatočné vyššie uvedené úlohy.
- 84 V tejto súvislosti je nesporné, že úloha predsedáť komisii pre výberové konania EPSO/AD/46/06 a EPSO/AD/47/06 svedčí nielen o zvýšenom pracovnom vyťažení, ktoré sa pridružilo k povinnostiam, ktoré bol žalobca povinný vykonávať na právnom oddelení, ale tiež o zvýšenej miere zodpovednosti, ako mimochodom pripúšťa Rada. Ako však tvrdí Rada, zabezpečenie predsedania komisie pre výberové konania je dočasná úloha. Hoci je pravda, že táto úloha v prejednávacom prípade trvala rok a pol, nič to nemení na skutočnosti, že podľa písomností založených v spise deväť povýšených úradníkov vykonávalo riadiace funkcie neprestajne a dlhodobo. Šesť z nich vykonávalo riadiace funkcie prinajmenšom od 1. júla 2003, zatiaľ čo dvaja ich vykonávali prinajmenšom od 1. januára 2005. Napokon jeden úradník bol preložený k osobitnému zástupcovi Európskej únie pre oblasť Veľkých jazier od 1. februára 2004 a Rada uvádza, že v rámci jeho funkcií bola miera zodpovednosti veľmi vysoká.
- 85 Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti sa Súd pre verejnú službu domnieva, že dodatočná úloha vykonaná žalobcom, ktorá je nepochybne záslužná, nemá v rámci celkovej bilancie zásluh väčší význam ako neprestajne a dlhodobo vykonávané riadiace funkcie.
- 86 Súdu pre verejnú službu tiež prináleží overiť, či sa Rada dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri celkovom porovnaní zásluh žalobcu, a najmä úrovne vykonávaných povinností, so zásluhami úradníka B.
- 87 Zo spisu vyplýva, že úradník B zastával platovú triedu AD 12 od 1. januára 2004 a že v období od tohto dátumu do 31. decembra 2007 bol členom právneho oddelenia Rady. Z toho vyplýva, že v období od 1. októbra 2003, teda dátumu, ku ktorému sa žalobca znovu vrátil do tohto právneho oddelenia po ukončení jeho preloženia, do 31. decembra 2007 žalobca a úradník B patrili na to isté oddelenie a vykonávali funkcie s podobnou mierou zodpovednosti.

- 88 Zo spisu vyplýva, a zdôraznila to Rada na pojednávaní, že v uvedenom období úradník B vykonával rovnako ako žalobca dodatočné úlohy. V hodnotenom období od 1. júla 2003 do 31. decembra 2004 totiž úradník B opravoval niektoré skúšky výberového konania EPSO a bol činný na sekretariáte medzivládnej konferencie najmä v súvislosti s aktualizáciou návrhu Zmluvy o ústave pre Európsku úniu. Podľa Rady táto posledná úloha predstavovala prácu porovnateľného rozsahu a objemu ako predsedanie komisii pre výberové konania EPSO. Na pojednávaní Rada tiež zdôraznila, že úradník B je neobyčajne dobrý právnik, ktorý je mimoriadne spoľahlivý, s pozoruhodne precíznou analýzou.
- 89 V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako sa zdôraznilo v bode 33 tohto rozsudku, že menovací orgán disponuje širokou mierou voľnej úvahy a že preskúmanie súdu Únie sa musí obmedziť na otázku, či tento orgán dodržal obmedzenia, ku ktorým nemožno mať výhrady, a nevyužil svoju právomoc zjavne nesprávnym spôsobom.
- 90 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že sa ľahko rozpoznateľným spôsobom nezdá, že zásluhy úradníka B neboli vyššie ako zásluhy žalobcu na základe celkového posúdenia kritérií stanovených v článku 45 ods. 1 služobného poriadku. Nie je teda opodstatnené domnievať sa, že bilancia sa mala zjavne prikloniť v prospech žalobcu.
- 91 Z uvedeného vyplýva, že prvý žalobný dôvod je potrebné zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci a konania

Tvrdenia účastníkov konania

- 92 Žalobca tvrdí, že môže predložiť dostatočne presné, objektívne a súhlasné nepriame dôkazy, podľa ktorých sa ukazuje, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté s cieľom skryto sankcionovať, pri porušení článkov 37 a 38 služobného poriadku, skutočnosť, že od 1. júna 2008 je preložený v záujme služby do Komisie. Žalobca trvá na skutočnosti, že vykonávať svoje povinnosti v prospech kabinetu člena Komisie je zásluha a pridaná hodnota, čo by sa malo zohľadniť pri porovnávanom hodnotení zásluh úradníkov spôsobilých na povýšenie. Rada ho tým, že odmieta zohľadniť túto zásluhu, ako aj dočasnosť jeho preloženia, dvojnásobne sankcionuje, čím sa dopúšťa zneužitia právomoci, ktorého formou je zneužitie konania.
- 93 Rada uvádza, že žalobca nepredložil žiadne nepriame dôkazy na podporu svojej argumentácie, a preto nie je schopná na tento žalobný dôvod odpovedať.

Posúdenie Súdom pre verejnú službu

- 94 Predovšetkým treba pripomenúť, že preloženie žalobcu do Komisie nastalo v júni 2008, teda k neskoršiemu dátumu, ako je obdobie, na ktoré sa vzťahuje posledná hodnotiacia správa zohľadnená z titulu povyšovania za rok 2009, teda hodnotiacia správa 2006 – 2007. Keďže poradné výbory pre povýšenie mohli hodnotiť iba zásluhy, ktoré preukázal úradník spôsobilý na povýšenie do 31. decembra 2007, toto preloženie nemohlo byť predmetom hodnotenia z titulu povyšovania za rok 2009.
- 95 Okrem toho sa opakovane rozhodlo, že akt vychádza zo zneužitia právomoci iba vtedy, ak sa na základe objektívnych, relevantných a súhlasných nepriamych dôkazov ukazuje, že bol prijatý s výlučným alebo prinajmenšom rozhodujúcim zámerom dosiahnuť iné ako uvádzané ciele alebo vyhnúť sa postupu osobitne upravenému Zmluvou (rozsudok Súdu pre verejnú službu z 11. júla 2007, Wils/Parlament, F-105/05, bod 119 a tam citovaná judikatúra).

- 96 V prejednávanej veci, ako správne pripomína Rada, žalobca nepredložil, dokonca ani nespomenul takéto nepriame dôkazy. Obmedzuje sa na tvrdenie, že je záslušnejší ako desať dotknutých úradníkov. Toto tvrdenie však nemôže preukázať, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté s jediným cieľom poškodiť ho.
- 97 Kvôli úplnosti treba dodať, že zo spisu vyplýva, že žalobca bol povýšený do platovej triedy A 4 (teraz AD 12) v roku 2001, keď bol preložený v záujme služby do Komisie, a do platovej triedy AD 13 v roku 2010, počas preloženia v záujme služby do kabinetu pána Tajaniho. Táto posledná skutočnosť môže byť zohľadnená, hoci nastala až po prijatí napadnutého rozhodnutia, pretože prináša nepriame dôkazy o podmienkach, v akých bolo rozhodnutie prijaté. Vzhľadom na túto skutočnosť je namieste konštatovať, že žalobca nemôže platne tvrdiť, že jeho preloženia v záujme služby predstavovali skryté sankcie v tom, že bránili jeho povýšeniu.
- 98 V dôsledku toho sa nepreukázalo, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté s iným cieľom, ako je cieľ konania o povýšení, a že vychádza zo zneužitia právomocí.
- 99 Z uvedeného vyplýva, že druhý žalobný dôvod treba tiež zamietnuť ako nedôvodný.
- 100 Z toho vyplýva, že návrhy na zrušenie musia byť zamietnuté.

O návrhoch na náhradu škody

Tvrdenia účastníkov konania

- 101 Žalobca tvrdí, že absencia povýšenia z titulu povyšovania za rok 2009 mu spôsobila závažnú profesijnú a nemajetkovú ujmu. Nielenže stratil jeden rok (ktorý mohol zužitkovať na účely priebehu svojho služobného postupu a svojich budúcich povýšení), ale tiež mal obmedzené možnosti prístupu k pracovným miestam, ktoré si vyžadujú platovú triedu AD 13. Žalobca odhaduje túto profesijnú ujmu na 50 000 eur. Okrem toho táto absencia povýšenia mu spôsobila veľký stres, ktorý prispel k zhoršeniu jeho zdravotného stavu, ktorý je už aj tak delikátny v dôsledku vážnej choroby. Táto nemajetková ujma je 150 000 eur.
- 102 Rada navrhuje, aby sa tento návrh na náhradu profesijnej a nemajetkovej ujmy zamietol.

Posúdenie Súdom pre verejnú službu

- 103 Podľa ustálenej judikatúry v oblasti verejnej služby musia byť návrhy na náhradu škody zamietnuté v rozsahu, v akom úzko súvisia s návrhmi na zrušenie, ktoré samotné boli zamietnuté ako nedôvodné (rozsudok Súdu pre verejnú službu z 12. marca 2009, Arpaillange a i./Komisia, F-104/06, bod 137 a tam citovaná judikatúra).
- 104 V prejednávanom prípade boli návrhy na zrušenie zamietnuté ako nedôvodné. Z toho vyplýva, že návrhy na náhradu škody musia byť zamietnuté.
- 105 Z toho vyplýva, že žaloba musí byť zamietnutá v celom rozsahu.

O trovách

- 106 Podľa článku 87 ods. 1 rokovacieho poriadku, ak ďalšie ustanovenia ôsmej kapitoly druhej hlavy uvedeného poriadku neurčujú inak, účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa odseku 2 toho istého článku Súd pre

verejnú službu môže rozhodnúť, ak to vyžaduje spravodlivé zaobchádzanie, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť iba časť trov konania, resp. ho vôbec nemusí zaviazat' na náhradu trov konania.

¹⁰⁷ Z vyššie uvedených dôvodov vyplýva, že žalobca nemal vo veci úspech. Okrem toho Rada vo svojich návrhoch výslovne žiadala, aby bol žalobca povinný nahradiť trovy konania. Keďže okolnosti prejednávanej veci neodôvodňujú uplatnenie ustanovení článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku, je opodstatnené zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania vynaložených Radou.

Z týchto dôvodov

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zmieta.**
- 2. Pán Canga Fano znáša všetky trovy konania.**

Gervasoni

Kreppel

Rofes i Pujol

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 24. marca 2011.

Tajomníčka
W. Hakenberg

Predseda komory
S. Gervasoni